

ST-159/2014

TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU

VJEROVNIK: **VICTA D.O.O.**, OIB: 63467075102, Makarska 26, 21000 Split
GOLD STARS j.d.o.o., OIB: 02444721973, Put Sirobuje 51/A
zastupani po punomoćniku Jeri Matiću, odvjetniku u
Zajedničkom odvjetničkom uredu Matić i Poljak, sa sjedištem
ureda u Miramarska 24/6, Zagreb

ŽALBA

povodom rješenja Trgovačkog suda
od 28. travnja 2020.g. u gore citiranom predmetu

dvostruko
punomoć u spisu
U PRIVITKU: kao u tekstu

Pravodobno se podnosi žalba na rješenje ovoga suda od
28.travnja 2020.g. kojim sud odbacuje žalbu vjerovnika, sve radi

*povrede stečajnog zakona,
pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,*

a sve iz slijedećih

razloga

Naslovljenim rješenjem sud je odredio;

Žalba vjerovnika VICTA d.o.o. Split, Makarska 26, OIB: 63467075102 i GOLD STARD j.d.o.o. Split, Put Sirobuje 51A, OIB: 02444721973, zastupani po punomoćniku Jeri Matić, , odvjetniku u Splitu, izjavljena protiv rješenja o dosudi nekretnina br. 1.St-159/2014- 572 od 22. travnja 2020. godine, kupcu ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 18846383988, odbacuje se kao nedopuštena.

Naslovljeno rješenje nije osnovano.

Odredbom članka 18. Ustava Republike Hrvatske propisano je da se jamči pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvostupanjskog suda pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom i to pravo može biti **iznimno isključeno u slučajevima određenim zakonom ako je osigurana druga pravna zaštita.**

Kod donošenja ove nezakonite odluke kojim sud odbacuje žalbu vjerovnika sud se vodio odredbom čl. 105. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17-dalje OZ), kojom je propisano kako stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi nekretnine kao i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

Sukladno tome sud očito smatra, iako o tome ne piše ništa u obrazloženju, kako žalitelj koji nije sudjelovao u elektroničkoj javnoj dražbi u kojoj nije razlučni vjerovnik na predmetnoj nekretnini koja se prodaje, **nema pravnog interesa** pobijati rješenje o dosudi nekretnine koja se prodavala u stečajnom postupku, te da očito sukladno tome, vjerojatno po mišljenju suda koje također ne iznosi u pobijanom rješenju, žalitelji kao stečajni vjerovnik stečajnog dužnika može ostvarivati svoje pravo kao stečajni vjerovnik na stečajnoj masi stečajnog dužnika.

U prvom redu se ističe kako je sud rješenje o dosudi očito svojom omaškom nazvao samo rješenje o dosudi, iako isto po svojoj izreci sadrži i elemente rješenja o namirenju.

Naime, sud je točkom III izreke odlučio;

III. Kupac ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 18846383988, oslobađa se polaganja kupovnine jer kao razlučni vjerovnik ima pravo na namirenje svoje tražbine iz iste kupovnine koja je manja od tražbine kupca.

kod čega je evidentno da je sud kod donošenja rješenja o dosudi protiv kojeg su žalitelji istakli, po sudu „nedopuštenu žalbu“ primijenio odredbu stavka 4, članka 125 Ovršnog zakona kojom je propisano;

(4) U slučaju iz članka 107. ovoga Zakona sud će rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovina veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, sud će staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglasiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz članka 103. stavka 6.

te je sukladno tome, onemogućio žalitelje koji polažu pravo na namirenje iz kupovnine, da pravomoćnošću rješenja o dosudi, dalje problematiziraju činjenicu **da je sud tvrtku Adriatic assets d.o.o. oslobodio plaćanja kupoprodajne cijene, te da sukladno tome niti ne može doći do potencijalnog namirenja žalitelja i ostalih stečajnih vjerovnika.**

Žalitelji sukladno stavku 5, članka 125 Ovršnog zakona kojim je propisano;

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

imaju pravo na izjavljivanje žalbe po toj osnovi jer polažu pravo na namirenje iz kupovnine.

Odbacujući žaliteljima izjavljenu žalbu protiv rješenja o dosudi, **sud onemogućava žalitelje** da eventualno kasnijom „dopuštenom“ žalbom na rješenje o namirenju, potencijalno ostvare pravo na namirenje, budući će tvrtka Adriatic assets doo, temeljem pravomoćnog rješenja o dosudi postati vlasnikom predmetne nekretnine bez obveze isplaćivanja kupoprodajne cijene, u kojem slučaju je **sud onemogućio ostvarenje pravnog interesa žalitelja na namirenje iz prodaje predmetne nekretnine, radi čega i vodi parnične postupke.**

U kontekstu prethodnog, **žalitelji nemaju druge mogućnosti zaštite svojeg prava** nego ovom „nedopuštenom žalbom“, budući su već obavijestili sud da su pokrenuli parnicu kojom utvrđuju ništetnost upisanog založnog prava, no sud je donošenjem rješenja o dosudi s klauzulom oslobođenja od plaćanja kupovnine te kasnijim odbacivanjem žalbe, onemogućio žalitelje u ostvarenju njihova interesa na nemirenje iz predmetne nekretnine ukoliko se razlučno pravo utvrdi ništetnim.

Kako sud supsidijarno primjenjuje Ovršni zakon tako je tumačenjem odredbe stavka 7, članka 125 Ovršnog zakona kojom je propisano;

(7) Ako ovršenik do završetka ročišta iz stavka 1. ovoga članka podnese dokaz da je podnio tužbu kojom osporava postojanje ili visinu sporedne tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja, sud će pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzeti u obzir samo nesporni dio tražbine iz ovršne javnobilježničke isprave na temelju koje se namiruje tražbina ovrhovoditelja.

obzirom na utvrđenje ništetnosti razlučnog prava, mogao donijeti jedino rješenje o dosudi kojim će obvezati tvrtku Adriatic assets doo na plaćanje kupovnine obzirom na osporeno razlučno pravo, ili kako su to predlagali vjerovnici odgoditi prodaju ili donošenje rješenja o dosudi dok se pravomoćno ne okončaju parnice za utvrđenje ništetnosti razlučnog prava.

PRAVNI INTERES ŽALITELJA ZA PODNOŠENJE ŽALBE I SUPSIDIJARNOST PRIMJENE ODREDBI OVRŠNOG ZAKONA

U stečajnom postupku ne može voditi paralelno (inkorporirano) nikakav ovršni postupak kao druga i posebna vrsta izvanparničnog postupka, ali je u stečajnom postupku moguće kada su za to ispunjene pretpostavke kao npr. kod unovčenja predmeta po čl. 164. st. 1. SZ-a, a uz odgovarajuću primjenu“ odredaba propisa o ovrsi, ali nije propisano dokle seže ta odgovarajuća primjena Ovršnog zakona.

Trgovački sud u Splitu je u postupku stečaja St-159/2014 rješenjem od odlučio da se određuje prodaja u stečajnom postupku predmetne nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika, uz odgovarajuću primjenu odredaba Ovršnog zakona, a sudionici/stranke tog stečajnog postupka su žalitelji.

U ovom slučaju prodajom i dosudom imovine stečajnog dužnika tvrtki Adriatic assets d.o.o. zapravo se odlučuje o pravu žalitelja, stečajnih vjerovnika, koji za slučaj da se navedenim parnicama utvrdi ništetnost upisanog zalogu na ime tvrtke Adriatic assets doo, nekretnina iz koje bi se za sad namirivao isključivo tvrtke Adriatic assets d.o.o., **služila bi za namirenje svih vjerovnika.**

Prvostupanjski sud se morao voditi time, a sada VTS RH ostaje za ocjenu da li stečajni vjerovnici, ovdje žalitelji, imaju pravni interes za sudjelovanje u postupku.

Naravno, pod pojmom pravnog interesa ne može se priznati opći interes svih subjekata prava da sudovi postupaju zakonito, već konkretan interes koji je elaboriran ovom žalbom kod čega ne može opstati odluka prvostupanjskog suda o odbacivanju žalbe, **jer se ishod rješenja o dosudi izravno odražava na pravom zaštićeni imovinski interes konkretnih žalitelja ali i ostalih stečajnih vjerovnika.**

Konkretni pravom zaštićeni interes koji je povrijeđen donošenjem odluke kojom se utvrđuje tko je najbolji ponuditelj u postupku dražbe i oslobođanjem istog od kupovnine iz osnova upisanog razlučnog prava, **je interes žalitelja da po uspjehu tužbe za ništetnost razlučnog prava na konkretnoj nekretnini koju je pokrenuo protiv tvrtke Adriatic assets d.o.o. i drugih, kao stečajni vjerovnici, ostvare pravo na namirenje iz kupovnine.**

Prema važećoj sudskoj praksi, i to konkretno Visokog trgovačkog suda RH u predmetu VTSRH PŽ 6207/2006-4 **sud mora utvrditi prethodno navedene okolnosti, tj pravni interes žalitelja, ili kao stranke stečajnog postupka St-159/2014 unutar kojeg se obavlja prodaja ili kao sudionika postupka prodaje nekretnine koji se vrši također unutar stečajnog postupka.**

Naime, nesporno je da sudovi u provođenju stečajnog postupka supsidijarno primjenjuju i odredbe Zakona o parničnom postupku, sukladno kojem su definirani pojmovi stranke, pa ne bi trebalo biti sporno da su žalitelji stranke stečajnog postupka St-159/2014, unutar kojeg se provodi prodaja predmetne nekretnine.

Tvrtka Adriatic assets d.o.o. je zatražila i ishodila **obustavu ovršnog postupka pred Općinskim sudom u Splitu** u kojem se prodavala predmetna nekretnina, te je od stečajnog suda zatražila **provedbu prodaje unutar stečajnog postupka u kojem postupku su žalitelji stranke.**

Kako je Ovršnim zakonom, koji se supsidijarno primjenjuje u stečajnom postupku propisano da žalbu na rješenje protiv rješenja o dosudi mogu istaknuti stranke, od suda se traži da uzimajući u obzir da se prodaja ne vrši u ovršnom postupku u kojem žalitelji nisu stranke, već u stečajnom postupku u kojem su žalitelji stranke ima dopustiti podnošenje žalbe.

Ukoliko bi za sud bilo sporno da su žalitelji stranke stečajnog postupka, i ukoliko se postupak prodaje unutar stečajnog postupka smatra zasebnim postupkom unutar stečaja (što nije nigdje propisano), onda je sud trebao voditi računa o pravnom interesu žalitelja kao vjerovnika koji na drugi način ne mogu ostvariti svoje pravo ili tumačiti status žalitelja kao sudionika u postupku prodaje, te da sukladno tome ima pravo na izjavljivanje žalbe na rješenje o dosudi.

Stečajni zakon nema odredaba o pojmovima i izrazima tog zakona, pa tako ni o pojmu sudionika, ali se pojam sudionika ima cijeliti po pravilima Ovršnog zakona o sudionicima u sudskom ovršnom postupku unovčenja imovine ovršenika radi naplate novčane tražbine.

Izraz sudionik označava osobu koja u postupku ovrhe nije stranka, a **u postupku sudjeluje zato što se u njemu odlučuje o nekom njezinom pravu ili zbog toga što zato ima pravni interes, kod čega opet dolazimo do pravnog interesa žalitelja koji je nesporan**, kod čega je sud povrijedio uvodno citiranu odredbu članka 18. Ustava Republike Hrvatske kojom je propisano da se jamči pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvostupanjskog suda.

POSEBNO POGLAVLJE U KOJEM SE IZNOSE ČINJENICE RADI KOJIH SU ŽALITELJI PODNIJELI ŽALBU NA RJEŠENJE O DOSUDI

I Naslovljeni sud je odredio da se kupac Adriatic assets d.o.o. oslobađa se polaganja kupovnine jer kao razlučni vjerovnik ima pravo na namirenje svoje tražbine iz kupovnine koja je manja od tražbine kupca.

Upravo radi gore navedenog vjerovnici su zatražili odgodu prodaje predmetne nekretnine kao najvrijednije imovine stečajnog dužnika, jer će se zbog njene velike vrijednosti dogoditi upravo scenarij da najveću kupoprodajnu cijenu ponudi upravo stečajni vjerovnik Adriatic assets d.o.o. ,

koji raspolaže sa najvećom pojedinačnom tražbinom od 137.000.000, 00 kn, te upisanim razlučnim pravom.

Sud se kod oslobođenja od polaganja kupovnine očito vodio odredbom članka 107.Ovršnog zakona kojom je propisano;

(1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.

(2) Ako kupovнина iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (članak 113.).

(4) Sud može odlučiti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti prema rješenju o namirenju.

(5) O oslobođenju kupca od polaganja kupovnine prema odredbama stavaka 1. do 4. ovoga članka sud odlučuje, na temelju zahtjeva kupca podnesenog sudu najkasnije do završetka elektroničke javne dražbe, u rješenju o dosudi.

pa je u obrazloženju na stranici 6 pobijanog rješenja naveo;

Kako je kupac ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 18846383988, na temelju Ugovora o ustupu i prijenosu tražbina od 15.prosinca 2016., ovjerenog kod javnog bilježnika Nikole Tadić iz Zagreba, broj: OV-6563/2016.stekao svojstvo razlučnog vjerovnik čija tražbina iz ovršne isprave za koju je upisano razlučno prava u ukupnom iznoasu od 8.500.000, 00 EUR, dakle, da je veće od iznosa kupovnine od 17.345.000,00 kn, isti je na temelju odredbe članka 107 OZ-a oslobođen od polaganja kupovnine, time da kupac podmiri određene mu troškove stečajnog postupka koji terete predmetne nekretnine.

Međutim, u smislu odredbe članka 107 Ovršnog zakona , koju sud ne citira , ali je u kontekstu odluke očito koristi , **kupac nije jedini vjerovnik stečajnog dužnika, dok je njegovo pravo prvenstvenog namirenja kroz razlučno pravo osporeno , tj predmetom je tužbe za utvrđenje ništetnosti.**

Posebno je zanimljivo kako sud uopće ne spominje parnicu P-687/2018 u kontekstu utvrđenja ništetnosti upisanog razlučnog prava tvrtke Adriatic assets doo, niti parnicu koja se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, kao da ista ne postoji, kod čega je jasno da stečajni sudac namjerno ignorira istu, bez ikakve brige za potencijalnu štetu stečajnoj masi i ostalim stečajnim vjerovnicima.

Sud je već samim provođenjem prodaje za vrijeme pandemije Covid 19 izazvao nemjerljivu štetu stečajnoj masi i stečajnim vjerovnicima, jer se predmetna vrlo vrijedna nekretnina prodala ispod svake tržišne vrijednosti, a kada je ovaj vjerovnik tražio poništenje takve prodaje, podneskom od 21.04.2020.g., ovaj sud je evidentno brzopletom odlukom 22.04.2020.g., donio još štetnije rješenje kojim oslobađa kupovnine stečajnog vjerovnika.

Kroz nekoliko događaja u ovom stečajnom postupku razvidno je da ne postoji nikakva volja od strane stečajnog suda za propitivanjem u prvom redu tražbine tvrtke Adriatic assets doo, pa tako ni razlučnog prava, budući unatoč traženju stečajnih vjerovnika, stečajna upraviteljica nije ustala tužbom za osporavanje tražbine Adriatic assets doo, a stečajni sudac unatoč traženju stečajnih vjerovnika nije htio dati poseban nalog stečajnoj upraviteljici za takvu radnju.

Kao rezultat tog, nazovimo nemara ovog suda sada je nesporna činjenica kako Adriatic assets d.o.o. ne raspolaže niti izbliza tražbinom od 137.000.000,00 kn, budući je vještačenjem u predmetu P-687 /2018 utvrđeno kako je prednik tvrtke Adriatic assets doo, Addiko bank dd, po bankarskoj garanciji koja je osnova upisanih razlučnih prava uplatila tek 5.000.000,00 Eura korisniku garancije , Hypo Alpe Adria bank International ag, na koji je način Adriatic assets d.o.o. kao sljednik mogao steći samo ono što je plaćeno po bankarskoj garanciji, tj samo 5.000.000,00 Eur-a.

Adriatic assets d.o.o., odnosno njegov prednik je u ovaj stečajni postupak prijavio 5.000.000, 00 Eur-a , koji su plaćeni po bankarskoj garanciji, ali i svu kamatu i troškove na taj iznos koji mu ne pripadaju , **a po toj osnovi ispada da je neosnovana tražbina Adriatic assets doo u iznosu većem od 5.500.000,00 Eur-a, te je to minimalni iznos koji je morao biti osporen stečajnom vjerovniku Adriatic assets doo.!!!**

DOKAZ: pregled spisa P-687/2018

Sada jer naravno kasno za osporavanje tražbine tvrtki Adriatic assets d.o.o. , ali nije kasno za daljnje propitivanje odluka ovog suda, jer je ovaj stečajni vjerovnik od suda tražio da se **odgode radnje prodaja predmetne garaže do okončanja postupka P-687/2018**, no sud je tu odluku opet nezakonito stavio na odlučivanje skupštini vjerovnika , u kojoj veliku većinu ima Adriatic assets d.o.o., **i to dobrim dijelom jer mu je, sada bi svima trebalo biti jasno , nesnovano priznato zbog nemara suda, preko 5.500.000,00 Eur-a, te je na skupštini vjerovnika održanoj 20. Veljače 2020.g. “odlučeno” da se neće odgađati prodaja predmetne garaže do okončanja postupka P-687/2018.**

Također , ovaj vjerovnik isticao u ranijem podnesku od 30. listopada 2018.g., pravo glasa na skupštinama vjerovnika ne može pripadati „razlučnom vjerovniku“ Adriatic asstes d.o.o., jer on ima upisano pravo odvojenog namirenja svoje tražbine, neovisno o samom stečajnom postupku. Tek za slučaju da se Adriatic assetss d.o.o. odrekne prava na odvojeno namirenje ili ustvrdi kako se u određenom dijelu svoje tražbine neće uspjeti namiriti razlučni vjerovnik postaje stečajni vjerovnik, i to u iznosu za koji se odrekao prava na odvojeno namirenje odnosno za koji je ustvrdio da se neće uspjeti odvojeno namiriti (čl. 173. st. 5. SZ-a), pa u tom iznosu ima i pravo glasa na skupštinama vjerovnika.

Sudu je dostavljena i odluka **PŽ 5215/2017-5** pa se dostavlja i ovim putem , no sud **uporno ignorira istu**, kao i činjenicu da obzirom na prethodno vjerovnik Adriatic assets d.o.o. nema pravo glasa na skupštini, ali i to je sada periferno.

Unatoč gore navedenom sud je proveo “glasanje” na sljedeći način;

Sudac donosi

z a k l j u č a k

Utvrđuje se da se Skupština vjerovnika većinom glasova nije prihvatila prijedlog vjerovnika GOLD STARS j.d.o.o. da si odgodi prodaja imovine stečajnog dužnika u stečajnom postupku do dovršetka parnice koja je pokrenuta pred ovim sudom pod brojem P-687/18.

Utvrđuje se da su za prijedlog odluke o odgodi prodaje imovine stečajnog dužnika u stečajnom postupku glasovali vjerovnici:

1.GOLD STARS j.d.o.o.i VICTA d.o.o. sa 6.879.619,68 glasova

2. STRUKTOR d.o.o. sa 321.571,43 glasova

Suzdržani od glasovanja:

1.REPUBLIKA HRVATSKA sa 9.067,71 glasova

2.GRAD SPLIT sa 17.265.973,87 glasova

3.TOMISLAV BAUS sa 493.632,98 glasova

Protiv prijedloga odluke o odgodi prodaje imovine

1. ADRIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, kao pravni slijednik H-Abduco d.o.o. Zagreb sa 137.830.449,85 glasova

Vjerovnik je tada , a i sada još smatra da je odgodu radnje prodaje predmetne garaže morao autonomno donijeti sudac , i to slijedom odredbe članka 76, Stavka 9 Stečajnog zakona ;

odlučuje o svim drugim pitanjima stečajnoga postupka, ako prema ovom Zakonu ne odlučuje drugo tijelo stečajnoga postupka.

budući stečajnim zakonom nije propisano da o takvoj odluci odlučuje drugo tijelo stečajnog postupka, a najmanje skupština, pogotovo u ovom slučaju kad većinu u skupštini čini onaj protiv kojeg se donosi odluka za odgodu radnji prodaja.

Dakle, sud je nesporno protivno odredbama Stečajnog zakona prepustio odlučivanje skupštini stečajnog dužnika unaprijed znajući da će Adriatic assets d.o.o. ,kao ona koji ima debelu većinu u ovom stečaju dignuti ruku protiv odgode , odnosno da neće glasati protiv svojih interesa, na koji način je sud išao svjesno na štetu stečajne mase i stečajnih vjerovnika.

Obzirom stečajni sud u provedbi stečajnog postupka supsidijarno morao primijenjivati odredbe članka 65 Ovršnog zakona, sudac je morao odlučiti o prijedlogu za odgodu, no odlučio je protivno zakonu, prepustivši da odluku donosi većinski vjerovnik, zapravo ovrhovoditelj, čime je istu odluku doveo do apsurd jer je nezamislivo da sudac u ovšem postupku na prijedlog odgode ovršenika, prepusti donošenje odluke o odgodi ovrhovoditelju.

Treba napomenuti kako su sva razlučna prava stečajnog vjerovnika predmetom tužbe tvrtke Gold star j.d.o.o. ,i to u predmetu Trgovačkog suda u Splitu P-687/2018, te u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu P-491/2020, koje tužbe su zabilježene u zemljišnu knjigu, pa se sudu predlaže da prije slanja predmetne žalbe na Visoki trgovački sud pribavi citirane predmete, tako da VTS RH ima uvida u navedene činjenice.

Posebno se mora napomenuti kako tvrtka Gold stars j.d.o.o. u citiranim predmetima traži utvrđenje ništetnosti pravnih poslova iz više osnova, budući postoje indicije koje ukazuju u fiktivnost obavljenih pravnih poslova, koje izravno utječu na ništetnost upisanih zaloga.

DOKAZ: tužba i posljednji podnesak u predmetu P-687/2018, tužba u predmetu P-491/2020 ,neka se pribave spisi Trgovačkog suda u Splitu P-687/2018, te predmet Trgovačkog suda u Zagrebu P-491/2020.

Sud uopće ne vodi računa da prebijanjem kupoprodajne cijene sa tražbinom vjerovnika Adriatic assets d.o.o., ovaj sud čini nenadoknadivu štetu za stečajnu masu , budući za slučaj da se u gore citiranim parnicama utvrde ništetnim sporazumi koji su bili temelj upisanog razlučnog prava , Adriatic assets d.o.o. postaje vjerovnik u istom statusu kao i ostali vjerovnici.

Odluku o odgodi je morao autonomno donijeti sud ,a kad već nije, nikako nije smio brzati sa donošenjem rješenja o dosudi s uvjetom prebijanja kupoprodajne cijene , jer je nesporno da je razlučno pravo Adriatic assets d.o.o. pod tužbom za utvrđenje ništetnosti, no ono o čemu sud također nije vodio računa je da ukoliko dođe do utvrđenja ništetnosti razlučnih prava neće postojati mogućnost povrata sredstava ostvarenih kupoprodajom predmetne garaže!

Naime, tvrtka Adriatic assets d.o.o. je sada već **četvrti u redu nositelja predmetnog razlučnog prava** koje je prvo pripadalo Hypo Alpe Adria bank International ag koja je prenijela tražbinu i sredstava osiguranja na Addiko bank dd, nakon čega je ta banka izvršila prijenos na tvrtku H - Abducco doo, koja je pak prebacila tražbinu na sadašnjeg nositelja tvrtku Adriatic assets d.o.o.

Zadnji u ovom nizu, tvrtka Adriatic assets d.o.o., stekla je tražbinu od **137.000.000,00 kn**, a prema ugovoru o prijenosu tražbine još nije platila za prijenos tražbine, barem takvo što ne proizlazi iz ugovora o prijenosu, tako da nije izložena nikakvoj financijskoj pogibelji koja bi sud prisiljavala da donese ovo rješenje, a s druge strane obzirom je tvrtka Adriatic assets d.o.o. s upisanim temeljenim kapitalom od 20.000,00 kn, očito osnovana za odrađivanje ove “transakcije”, razumno je za očekivati da ukoliko se utvrdi ništetnost razlučnog prava / upisanog zalogu, neće biti mogućnosti naplate od te tvrtke, tako da će nesporno biti nepovratno nanescena šteta stečajnom dužniku i ostalim vjerovnicima.

Ostali vjerovnici, su za razliku od tvrtke Adriatic assets d.o.o. **ukupno platili** stečajnom dužniku za nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika iznos veći od **70.000.000,00 kn**, te da stvar bude još bizarnija tih 70.000.000,00 kn nisu mogli pretočiti u “glasove” jer su im tražbine uvjetne.

Uvjetne, jer u ovom trenutku ti vjerovnici imaju izlučno pravo na nekretninama u vlasništvu Atrium spatatum d.o.o., koje su opterećene baš ovim ništetnim razlučnim pravom upisanim na Adriatic assets d.o.o., te se u slučaju da aktivacijom razlučnog prava izgube vlasničkopravna ovlaštenja na nekretninama Atrium Spalatuma d.o.o., njihovo izlučno pravo pretvara u novčanu tražbinu.

Ukoliko VTS RH po ovoj žalbi iz nekog razloga potvrdi pobijanu odluku, ovaj vjerovnik traži da stečajni sudac donese dopunu rješenja o dosudi na način da obveže tvrtku Adriatic assets doo, na račun stečajne mase položi iznos kupovnine u vidu osiguranja sukladno članku 118, stavak 3 Ovršnog zakona, što je također mogućnost koju je sud imao na raspolaganju kad je donosio pobijano rješenje.

ŽALBENI NAVODI U ODNOSU NA TOČKU I i II POBIJANOG RJEŠENJA

Naslovljeni sud je proveo dražbu predmetne nekretnine tijekom pandemije uzrokovane virusom COVID 19, što je utjecalo na ostvarenu kupoprodajnu cijenu, tako da je nekretnina koja potencijalno vrijedi minimalno 5.000.000,00 Eur-a, prodana za 2.200.000,00 Eur-a, radi čega je ovaj vjerovnik zatražio poništenje provedene prodaje putem servisa FINA-e, no sud je odmah nakon što je primio taj podnesak, suprotno traženju vjerovnika, donio pobijano rješenje.

Da se rezimira, nesporno je kako je stečajnom vjerovniku Adriatic assets d.o.o. neopravdano priznato više od 5.000.000,00 Eur-a, što je uvodno obrazloženo, kod čega je jasno da je sud kod priznavanje te tražbine napravio evidentan previd, da je sud nezakonito prepustio odlučivanje o odgodi provedbe prodaje garaže samom ovrhovoditelju, te da je izvršio prodaju najvrijednije imovine stečajnog dužnika za vrijeme pandemije koju je s prijebojem kupoprodajne cijene dosudio stečajnom vjerovniku, čije je razlučno pravo pod tužbom za utvrđenje ništetnosti.

Sve navedene radnje obavljene su brzopleto kako bi se što prije ostvario interes Adriatic assets d.o.o. koji za razliku od ostalih stečajnih vjerovnika, nije za svoju tražbinu platio ni približno razmjernu cijenu, odnosno prema ugovoru o prijenosu tražbine nije platio ništa, pa je potpuno nejasno koji je motiv suda da potencijalno oštećuje stečajnu masu i ostale vjerovnike.

Slijedom gore iznesenog predlaže se drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje kojim je odbačena žalba, te potom uzeti u meritorno razmatranje žalbu na rješenje o dosudi te donijeti rješenje kojim se ukida rješenje o dosudi u cijelosti ili u dijelu kojim je određeno prebijanje kupoprodajne cijene sa tražbinom razlučnog vjerovnika i posebno u dijelu rješenja kojim je sud odredio da žalba na rješenje o dosudi ne odgađa izvršenje rješenja.

U Splitu dana, 04. svibnja 2020.g.